

בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת זהבה (קאודרס) בנר

תובע זיו אלמקייס

נגד

נתבעת יינות ביתן בע"מ

פסק דין

1
2 בפני תביעה לפי סעיף 30(א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן - "חוק
3 התקשורת"), לתשלום סך של 28,000 ₪, בגין 28 הודעות פרסום שנשלחו לתובע על ידי הנתבעת,
4 בניגוד לחוק.

א. העובדות הצריכות לעניין

5
6
7 1. התובע נרשם לביצוע קניות online באמצעות אפליקציית "Mysupermarket" - אתר
8 להשוואת מחירים וביצוע קניות דרך האינטרנט.
9 על מנת לבצע קניות מהנתבעת, התובע נרשם לנתבעת ביום 22/7/17. לטענת התובע כבר
10 בעת הרישום לביצוע קניות באינטרנט מהנתבעת, לא אישר לקבל דיור מהנתבעת. לטענתו,
11 במועד ההרשמה הוריד את סימון ה-V ליד האישור לקבלת עדכונים והטבות.
12 לדבריו, על אף שלא אישר לקבל דברי פרסומת, הנתבעת שלחה לו פרסומות. ביום 27/7/17
13 השיב התובע במייל להודעת פרסומת שקיבל במייל: "נא לא לשלח לפה הודעות". התובע
14 המשיך לקבל במייל פרסומות מהנתבעת וביום 16/11/17 השיב שוב במייל לנתבעת: "נא לא
15 לשלח לפה פרסומות".

16
17 2. ביום 22/12/17 שלח התובע לנתבעת בדואר רשום הודעה בכתב על אי משלוח הודעות
18 פרסום לדואר המייל שלו, שהגיע לנתבעת ביום 26/12/17. אולם גם לאחר מכן המשיכה
19 הנתבעת לשלח לתובע הודעות פרסום למייל. לטענתו, סה"כ שלחה לו הנתבעת 28 הודעות
20 פרסום בניגוד לרצונו.
21 לטענת התובע, המשך משלוח ההודעות גם לאחר ששלח מכתב מיוחד לנתבעת עבר את
22 הגבול, ומכאן התביעה שלפנינו.
23

בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

תיק חיצוני:

3. מנגד, לטענת הנתבעת ביום 22/7/17, התובע אישר קבלת פרסומות מהנתבעת. לטענתה, בסיום הרישום לאפליקציה, מועבר התובע לנתבעת וככל שמדובר בלקוח חדש, הוא מתבקש לאשר או לא לאשר קבלת דיוור. לטענתה עמדו בפני התובע אפשרויות טכנולוגיות פשוטות וקלות להסיר אותו מרשימת התפוצה. כך לטענתה בכל אחד מהמיילים יש אפשרות הסרה באמצעות לחיצה על כפתור "הסר אותי". לטענת הנתבעת, התובע לא צרף את הדיוורים במלואם, תוך שהוא משמיט את החלק בו ניתנה לו האפשרות להסיר את עצמו באופן עצמאי, ובכך מעלים מבית המשפט עובדות מהותיות. לטענתה, התובע במשך חמישה חודשים נמנע מלהסיר את עצמו באופן עצמאי בחוסר תום לב, ובחר לבצע "השב" לדואר האוטומטי (no replay). באשר לרשימת המיילים הנטענים על ידי התובע, טוענת הנתבעת כי התובע לא צרף את מלוא הדיוורים הנטענים על ידו, והתאריכים של המיילים הנטענים לא ברורים, ואף לא ברור אם כל המיילים הנטענים נשלחו אליו בדיוור ישיר. עוד טוענת הנתבעת, כי הדיוור שנשלח לתובע לאחר קבלת מכתבו הרשום להסרת שמו מרשימת התפוצה, ככל הנראה, המכתב לא הגיע בתחילה לגורם הרלוונטי בנתבעת, מכל מקום, לאחר שהמכתב הגיע לשירות לקוחות, התובע הוסר בו ביום. לאחר שהתובע שלח לנתבעת התראה לפני קיום הליכים משפטיים, הנתבעת הסירה את התובע מרשימת התפוצה.

ב. הסברים משפטיים לעניין נטל ההוכחה במשפט האזרחי

4. נטל השכנוע במשפט האזרחי, כמו גם במשפט הפלילי מורכב משני נדבכים: נטל השכנוע ונטל הבאת הראיה.

5. "נטל השכנוע" (או "חובת השכנוע") מבטא את החובה להוכיח בראיות קיומה של "עובדה" (עובדה פיזית או הלך נפש), ברמת הוודאות המוטלת על פי הדין על הצד הנושא בחובה זו. משמעותה של החובה הינה שעל הצד הנושא בה, לשכנע את בית המשפט בדבר קיומה של עובדה השנויה במחלוקת, והצריכה על כן הוכחה (י' קדמי, **על הראיות** (דיונון, תשס"ד-2003), חלק שלישי, עמ' 1439 (להלן: "קדמי")).

6. במשפט האזרחי, נטל השכנוע מוטל באופן עקרוני עם חריגים מסוימים על התובע, אשר נושא על גבו את החובה להוכיח את טענותיו בפני בית המשפט ברמה של הטיית מאזן ההסתברויות, כלומר עליו להוכיח לבית המשפט, באמצעות הבאת ראיות מספיקות, שהתקיימות של גרסתו שלו למערכת ההתרחשויות סבירה יותר מהתקיימותה של גרסת

בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע (בשפה מתמטית ניתן להסביר זאת באמצעות אחוזים – החובה המוטלת על התובע
2 היא להוכיח כי הסבירות כי גרסתו היא הנכונה עומדת על 51%, בעוד שסבירות נכונות
3 גרסת הנתבע להתרחשויות עומדת על 40% לכל היותר). זהו נטל ההוכחה האזרחי.
4
- 5 7. נטל הבאת הראיות הוא החובה המשנית והנלווית לנטל השכנוע. על בעל הדין להביא ראיות
6 מספיקות על מנת לעמוד בנטל השכנוע, ואילו על בעל הדין שכנגד להביא ראיות השומטות
7 את הבסיס תחת ראיות שהובאו לחובתו (קדמי, בעמ' 1505-1506; ע"א 99/6160 דרוקמן נ'
8 בית החולים לניאדו, פ"ד נה(3) 117, 124; ע"א 78/04 המגן חברה לביטוח נ' שלום גרשון
9 הובלות בע"מ, (פסק הדין מיום 05/10/2006)).
10
- 11 8. השלב שבו בוחן בית המשפט אם התביעה עמדה בנטל השכנוע, הוא שלב פסק הדין, קרי,
12 לאחר שמיעת הראיות כולן, ותוך שקילת שיקולי מהימנות, משקל ראיתי, ובדיקת דרישת
13 דיות הראיות (קדמי, בעמ' 1445). בשלב זה יבחן בית המשפט האם עמד התובע בחובה
14 שהוטלה עליו והביא די ראיות בכדי לעמוד בהטיית מאזן ההסתברויות, או, אם נחזור
15 למטאפורה המתמטית, האם הוכיח, בסבירות שמעל 51% כי גרסתו שלו היא הנכונה, בעוד
16 שסבירות נכונות גרסת הנתבע להתרחשויות עומדת על 49% לכל היותר.
17
- 18 9. פסק דינו של בית המשפט מושתת ונקבע על פי השאלה – האם הצליח התובע להוכיח
19 תביעתו מעבר למאזן ההסתברויות, הרי שההחלטה שתינתן על ידי בית המשפט תהיה לצדו,
20 ואולם באם לא הצליח התובע לעמוד בחובת ההוכחה שהוטלה עליו, הרי שתביעתו עתידה
21 להידחות, ייתכן שהלכה למעשה גרסתו של התובע למערכת ההתרחשויות היא המתארת
22 את המציאות בצורה האמיתית והקרובה ביותר, אך בעניין זה, כבולות ידיו של בית
23 המשפט, ועליו להכריע בהסתמך על העובדות שהוכחו בפניו ולהתעלם מכל מה שלא הוכח,
24 גם אם נטען בכתבי בי-הדין או בדיון.
25
- 26 10. ואולם, במקום בו ראיות הצדדים ורמת הוודאות של שתי גרסאות סותרות שמעלים התובע
27 והנתבע הינן שקולות, היינו, מקרה של "ספק שקולי" או "תיקו ראיתי", יפעל הספק לחובת
28 התובע (אליהו ארנון, דיני ראיות, חלק ראשון 193-187, וכן 201-200, (הדפסה שביעית) 1987;
29 ע"א 2076/09 ח.י. בלאושטיין בניין והשקעות בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד הבינוי
30 והשיכון (לא פורסם)) ותביעתו תידחה.
31
32
33
34

בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

תיק חיצוני:

ד. דיון

11. בדיון שהתקיים ביום 6/11/18, נכחו התובע ונציג הנתבעת, מר נעם קרן. התנהל דיון לא פורמלי, אשר בסופו ניתנה הוראה לצדדים להגיש סיכומים בכתב. הצדדים הגישו סיכומיהם. התובע צרף לסיכומיו מספר פסקי דין בנושא ספאם, ושתי הודעות דיור שצרף לכתב התביעה, צרף שוב בצורה מוגדלת.

ה. הכרעה

12. האם התובע הסכים לקבל דברי פרסומת מהנתבעת?

סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובע את האיסור לפרסם ללא הסכמת הנמען: "ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; חיוג לנמען באמצעות מערכת חיוג אוטומטי בלא הסכמת הנמען כאמור ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה, גם אם החיוג הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיוג של הנמען למספר שממנו בוצע החיוג מושמע לו דבר פרסומת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה."

סעיף 30א(ג) מסייג את סעיף 30א(ב), בהתקיים 3 תנאים מצטברים:

"ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

- 1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- 2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
- 3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1).

בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 בהתאם להוראת סעי' 30א(י)(5) לחוק התקשורת – הנטל להראות כי ניתנה הסכמה מוטלת
2 על הנתבעת (בסעיף קבועה חזקה לשיגור דבר פרסומת ביודעין, אלא אם המפרסם הוכיח
3 אחרת).
- 4
- 5 13. אין חולק בין הצדדים כי ביום 22/7/17 נרשם התובע לביצוע קניות online באתר הנתבעת.
6 הנתבעת צרפה לכתב הגנתה דוגמאות של הרשמה לאתר, ללא שם נרשם, אולם לא צרפה
7 את האישור של התובע. מהדוגמאות שצרפה הנתבעת עולה כי ברירת המחדל היא V
8 מסומן ליד אישור של הנרשם לקבל דברי פרסומת. ככל שהתובע אכן לא מחק את ה-V
9 כטענתה, הנתבעת יכולה היתה לצרף את האישור של התובע עצמו ולא דוגמיות מהאתר.
10 אי צרוף האישור של התובע עצמו פועל לחובתה של הנתבעת, ותומך בטענת התובע כי עם
11 הרישום לאתר הוא הסיר את ה-V ליד האישור לקבלת עדכונים והטבות במייל.
12 14. בנוסף לטענה הנ"ל ביחס להסכמת התובע, הנתבעת גם צרפה לכתב ההגנה העתק אישור
13 מחברת selfpoint לפיה התובע הסכים לקבל פרסומות.
14 אישור זה אינו יכול להעיד על אישור התובע.
- 15 בתק (ת"א) 22190-09-12 איריס מזן נ' לוג טק תקשורת בע"מ, (פסה"ד מיום
16 6/4/14), התייחס ביהמ"ש להצגת מסמך באמצעים טכנולוגיים וקבע כי לא די להציג מסמך
17 המאשר את הסכמת הנמען, אלא יש צורך באמצעי הוכחה להסכמה זו:
18 "מפרסם (כהגדרתו בסעיף 30א לחוק התקשורת) אשר משגר דבר פרסומת לנמען, חייב
19 להבטיח שמעבר לעצם קבלת הסכמה של הנמען לקבל דברי פרסומת, עומדים לרשותו
20 אמצעים (לרבות טכנולוגיים) להוכיח שניתנה הסכמה כאמור. אמצעים אלו חייבים להיות
21 אמצעים "פנימיים", השייכים למפרסם ומקורותיו.....
22 היה אפוא על הנתבעת להבטיח התייצבות של עד רלבנטי מטעמה – מומחה למחשבים או
23 הגורם האחראי על תפעול ואבטחת אתר האינטרנט של הנתבעת. הנתבעת הציגה מסמך
24 שהוגדר על ידה "אישור טכני / לתפעול מערכת", ערוך על ידי הגב' דידי זהבי. לבית
25 המשפט לתביעות קטנות נתונה הסמכות לסטות מדיני הראיות (סעיף 62א) לחוק בתי
26 המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984), אולם לא ניתן להתעלם מעצם ההכרח בשמיעת
27 עדות של גורם מקצועי בבית המשפט. ה"אישור" שהוצג על ידי הגב' זהבי – ללא
28 שהתאפשרה עדותה – אינו מספק.
- 29 החשיבות של שמיעת עדות בעל מקצוע – על פני הסתמכות על "אישור" בלבד – מתעצמת,
30 כאשר מדובר בעדות בתחומי טכנולוגיה, מחשבים, תכנות ואינטרנט. עדותה של הגב' זהבי
31 אמורה הייתה להוות חוליה מקשרת בין הזירה הטכנולוגית לזירה המשפטית, ליתן הסבר
32 הן על הראיות שהוצגו (המתייחסות לרישום המקוון הנטען של התובעת באתר האינטרנט
33 DIRECT RSS) והן על האופן בו הן הושגו."

בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

תיק חיצוני:

1
2 גם בתביעה שבנידון, אין בידי להסתפק ב"אישור" של חברה ללא עדות של איש מחשבים
3 שיעיד על כך שהאמצעים הטכנולוגים הנטענים מהווים ראיה משפטית לאישור התובע
4 לקבל דברי פרסום. כדי לעמד בנטל הראיה הנדרש ממנה, היה על הנתבעת להביא עדות
5 מדוייקת וישירה על כך. הנתבעת לא הביאה זאת לא בהודעת הרישום שהיא מפרסמת, ולא
6 באישור של חברה אחרת להסכמת התובע.
7 על כן, האישור מחברת selfpoint אינו ראיה לאישור התובע לקבל דברי פרסומת
8 מהנתבעת.
9 לפיכך, אני קובעת כי ביום 22/7/17, התובע לא אישר לנתבעת לשלח לו מודעות פרסום.
10
11 די במסקנה זו על מנת לקבע כי הנתבעת הפרה את החוק, ודברי הפרסומת שנשלחו לתובע,
12 נשלחו ללא הסכמתו.
13
14 למעלה מן הצורך אדגיש כי גם אין בידי לקבל את טענת הנתבעת, לפיה היה על התובע
15 להודיע על סירובו לקבל הודעות פרסום מהנתבעת, על ידי לחיצה על הכפתור במודעה
16 שמיועד להסיר אותו מרימת התפוצה.
17
18 "סעיף 30א(ד) מפרט את דרך הודעת הסירוב להמשיך ולקבל דברי פרסום:
19 "הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו
20 לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל
21 דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה –
22 הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה;
23 הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען;"
24
25 על פי סעיף זה הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת
26 הנמען. כאשר דבר פרסומת אשר נשלח בדואר האלקטרוני צריך לכלול, בין היתר, כתובת
27 תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב.
28 אין חולק כי בתחתית כל יפרסומת של הנתבעת הוסף לינק להסרה מרשימת התפוצה באופן
29 שהנמען יכול ללחוץ על הכיתוב "הסר אותי".
30
31 דעות שונות נשמעו בפסיקה בהתייחס לשאלה האם יש להכיר בכפתור ההסרה בהודעת
32 המייל כדרך המקיימת את דרישת הסעיף באשר לאופן שבו שוגר דבר הפרסומת.
33

בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

תיק חיצוני:

1 סעיף 30א(ב) לחוק מפרט ארבעה דרכי התקשורת לגביהן נקבע ההסדר החקיקתי בדבר
2 איסור שיגור דבר פרסומת והן: פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית
3 והודעת מסר קצר. סעיף 30א(ד) מחייב את המפרסם לאפשר את ההסרה 'באותה הדרך'
4 שבה התקבל דבר הפרסומת. משהחקיקה היא קוהרנטית, יש לפרש כי "אותה הדרך" היא
5 אחת מבין ארבעת הדרכים הנזכרות בסעיף 30 א(ב).

6 פרשנות זו עולה בקנה אחד גם עם התכלית החקיקתית שביסוד סעיף 30א(ב) לחוק, שנועדה
7 להקל על הנמען המבקש להסירו מרשימת התפוצה בדרך הכרוכה בעלות וסיכון
8 מינימאליים מצדו.

9 בהתאם לתכלית זו, שליחת הודעת מייל בחוזר ("השבי") - היא הדרך הפשוטה והזולה
10 עבור הנמען להודיע לשולח המפרסם על סירובו לקבלת הדואר הפרסומי.
11 על כן, בהתאם לחוק ותכליתו, היה על הנתבעת לאפשר הודעת סירוב גם באמצעות מייל
12 חוזר.

13
14 17. נוסף לכך, האפשרות של כפתור הסרה נקבעה בפסיקה כאפשרות שיש בצידה סיכון לנמען.
15 בהתייחס לכפתור ההסרה, השופט פוגלמן ברעא 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי
16 (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים), (פסק הדין מיום 4/8/14) (להלן – עניין חזני),
17 כתב:

18 "דואר הזבל אף משמש להפצת וירוסים באמצעות תכנים מניפולטיביים. דרך נפוצה היא
19 קישורית המנוסחת בסגנון: "אם ברצונך להסיר את עצמך מרשימת תפוצה זו, לחץ כאן".
20 אלא שלחיצה עלולה להפיץ וירוס שיזיק למחשב ועלול לגרום לאובדן של מידע יקר ערך,
21 לעלויות הכרוכות בניסיון לשקמו ולעגמת נפש".

22 זאת ועוד, משלוח הודעת "השבי" לכתובת המופיעה בכותרת המייל לצד הכיתוב From,
23 יכול לשמש בידי הנמען אסמכתא לאימות גרסתו כי פנה לשולח ההודעה בבקשה להסרת
24 שמו מרשימת התפוצה.

25 הנה כי כן, גם אם התובע אישר בעת רישומו לנתבעת קבלת דברי פרסומת (ואין אני אומרת
26 כך), התובע יכול על פי חוק להודיע על סירובו בהתאם לסעיף 30א(ד), כפי שעשה, באמצעות
27 מייל חוזר.

28
29 18. מכל מקום, כאמור, הנתבעת לא הרימה את הנטל להוכיח שהתובע בעת שנרשם, או בכל
30 זמן אחר, נתן את הסכמתו לקבל דברי פרסום מהנתבעת. לפיכך התובע זכאי לקבל פיצוי
31 בגין דברי הפרסומת שנשלחו אליו.

שיעור הפיצוי

32
33 19. "סעיף 30 א(י)(3)קובע את השיקולים שיש להביא בעת שקילת הפיצוי:
34

בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

תיק חיצוני:

1 "בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים
2 המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:
3 (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
4 (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
5 (ג) היקף ההפרה;"

6
7 בעניין חזני בית המשפט העליון התייחס לפרמטרים אלה וקבע כי תכלית החוק היא אכיפתו
8 והרתעה מפני הפרתו. כלומר הפיצוי הוא למעשה פיצוי לדוגמה, ואינו תלוי בהוכחת נזק.
9 בקביעת הפיצוי גם יש להביא בחשבון תכלית נוספת – עידוד הגשת תובענות יעילות. קביעת
10 סכום נמוך מדי תרתיע את התובע הפוטנציאלי.

11 מאידך, על בית המשפט לשקול שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש על מנת להשיג תכליות
12 אלה. לשם כך יש לשקול את נסיבות ביצוע ההפרה.

13 בתביעה שבנידון הנתבעת הפרה את החוק ביחס לכל דבר פרסומת ששלחה. בעניין מספר
14 המיילים ששלחה הנתבעת לתובע, אין לקבל את טענת הנתבעת לפיה רשימת התובע אינה
15 ברורה. רשימת התובע ברורה. הנתבעת, ששלחה את המיילים יכולה היתה לסתור טענת
16 התובע ברשימה משלה, שהרי היא זאת ששלחה את המיילים. הנתבעת לא המציאה כל
17 ראיה לטענתה זו.

18 באשר לחובת הקטנת הנזק על ידי התובע, בעניין חזני נקבע כי בפיצוי על פי חוק זה אין
19 חובה שבדין לנפגע להקטין את נזקו, והאפשרות שניתנה במייל להסרת הנמען אינה צריכה
20 להיות שיקול להפחתת הפיצוי. יחד עם זאת יש לבית המשפט שיקול דעת לשקול כל מקרה
21 לפי נסיבותיו.

22 עוד ביחס להתנהלות התובע, ברע"א 1868/16, ישי רז נ' עופר האפרתי, ציין השופט
23 רובינשטיין כי "דחיית הגשת התביעה ללא לחיצה על כפתור ההסרה, לא בהכרח תעיד על
24 חוסר תום לב, וכל מקרה לגופו."

25 באשר לנסיבות ההפרה, יש לבחון את תוכן הפרסום התנהלות הנתבעת, והרוח הצפוי לו
26 מהפרסום.

27
28 ומן הכלל אל הפרט. 20.

29 באשר לנסיבות ההפרה, מדובר בפרסום שאינו פוגעני, לא התרשמתי שהנתבעת פעלה
30 במזיד, בכך שלא אפשרה סירוב באמצעות מייל חוזר. כמן, לא הובאו נתונים באשר
31 לרווח הצפוי מהפרסום.

32 מצד שני מדובר בהפרה חוזרת ונשנית. כעולה מהפסיקה לעיל, הודעותיו של התובע
33 לנתבעת במייל חוזר עולות בקנה אחד עם החוק, והנתבעת היתה צריכה לאפשר לתובע
34 הודעת סירוב במייל חוזר.

בית משפט לתביעות קטנות בעכו

ת"ק 18-01-11509 אלמקייס נ' יינות ביתן בע"מ

תיק חיצוני:

1 על פי דבריו של השופט רובינשטיין, עצם דחיית התביעה אינה מעידה על חוסר תום לב.
 2 אולם במקרה שלפנינו יש לשקול את השתהות התובע חמישה חודשים עד למשלוח הדואר
 3 הרשום לנתבעת.
 4 בעניין חזני היו 27 הפרות ובית המשפט העליון פסק פיצוי של 10,000 ₪ והוצאות בסך של
 5 15,000 ₪.
 6 בתביעה זו אני מוצאת כפיצוי הולם את תכלית האכיפה וההרתעה גם כן כ- 10,000 ₪.
 7 לעניין ההוצאות בהתאם לערכאה זו אני מוצאת כי הוצאות בסך של 1,500 ₪ ישרתו גם הן
 8 את עידוד הגשת תביעות יעילות.
 9 לאור האמור, התביעה מתקבלת בחלקה.
 10 הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך של 10,000 ₪.
 11 בנוסף תשלם הנתבעת לתובע הוצאות משפט בסך של 1,500 ₪.
 12 הסכומים הנ"ל ישולמו לתובע תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן, יישאו הפרשי ריבית
 13 והצמדה כחוק עד למועד התשלום בפועל.

14
15
16
17
18
19
20
21

ניתן היום, כ"ח כסלו תשע"ט, 06 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

5.2

זהבה (קאודרס) בנר, שופטת

27
28
29
30
31